

Leadership in 100 Quotes by Charles Phillips

© 2018 Quarto Publishing plc.

Design: Tony Seddon

© 2019 Didactica Publishing House

Toate drepturile rezervate pentru versiunea în limba română.

Nicio parte a acestei lucrări nu poate fi reprodusă sau stocată fără acordul editurii.

Editor coordonator: Florentina Ion

Traducător: Ana Mănescu

Redactor: Alina Perteș

Corector: Elena-Anca Coman

DTP: Cătălin Pavel

Didactica Publishing House

Bdul Splaiul Unirii nr. 16, Clădirea Muntenia Business Center,

etaj 5, 506, Sector 4, București

Comenzi și informații: telefon/fax: +40 21 410.88.14; +40 21 410.88.10

e-mail: office@edituradph.ro

www.edituradph.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
PHILLIPS, CHARLES

100 de citate despre leadership / Charles Phillips. -

București : Didactica Publishing House, 2019

Index

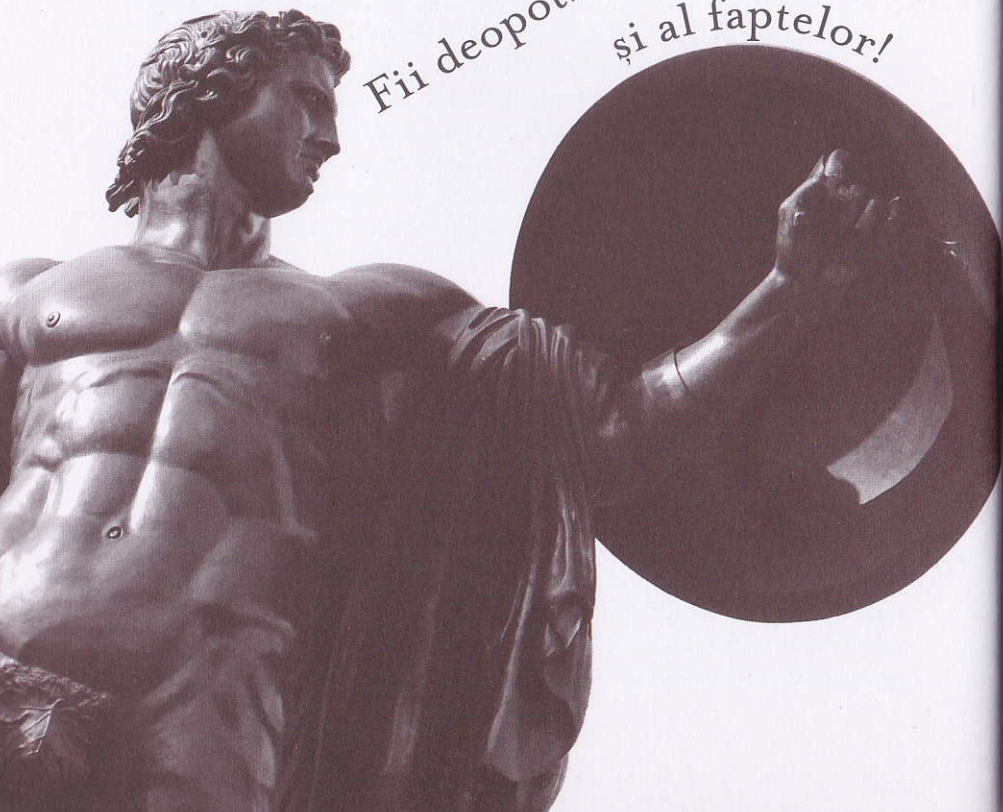
ISBN 978-606-683-961-7

005

100 DE CITATE DESPRE LEADERSHIP

CHARLES
PHILLIPS

Fii deopotrivă un om al cuvintelor
și al faptelor!

HOMER

Secolul al VIII-lea î.Hr.

SURSA: *Iliada*

DATA: c. 750 î.Hr.

DOMENIUL: Epopee

Acest sfat îi este oferit, în epopeea *Iliada*, scrisă de Homer, lui Ahile, cel mai mare războinic din armata miceniană, care a asediat orașul Troia timp de zece ani, în jurul anului 1250 î.Hr. Cel care dă sfatul este Phoenix, fiul lui Amyntor, dascălul mult mai în vârstă al lui Ahile, care ajutase la creșterea tânărului erou.

Avem foarte puține informații sigure despre Homer, în afară de faptul că grecii antici l-au identificat drept autorul a două mari poeme – *Iliada*, despre legendarul Război troian, și *Odiseea*, despre lunga călătorie către casă a eroului grec Odiseu. Ambele au fost compuse, probabil, în secolul al VIII-lea î.Hr. Se spune că Homer era orb și trăia pe insula grecească Chios. Probabil că nu și-a scris marile lucrări, ci le-a interpretat – cuvântul pe care îl folosește pentru poet are sensul de „cântăreț”. Poemele sunt lucrări fundamentale ale literaturii din lumea occidentală, iar, începând cu grecii antici, oamenii le-au privit drept o mare sursă de inspirație și de îndrumare morală. Alexandru cel Mare ar fi dormit în fiecare noapte, chipurile, cu un exemplar din *Iliada* sub pernă.

Sfatul lui Phoenix către Ahile subliniază importanța cuvintelor și puterea limbajului de a-i convinge și de a-i inspira pe adepți. Totuși el îi încurajează pe cei din fruntea grupurilor să dea și exemplu – să arate și să facă, precum și să spună. Ahile dovedește apoi valoarea faptelor, câștigând o victorie faimoasă în lupta cu războinicul troian Hector. Liderii activi îi inspiră pe ceilalți să realizeze ceva.

Un lider este bun atunci când oamenii de-abia știu că el există. Când munca sa este terminată, când scopul său este îndeplinit, ei vor spune: „Am făcut-o noi înșine“.

LAO ZI

Secolul al VI-lea î.Hr.

SURSA: *Dao De Jing (Cartea despre Dao și putere)*

DATA: c. 550 î.Hr.

DOMENIUL: Administrație civilă

Lao Zi, filosoful din China Antică, a oferit această perspectivă asupra conducerii în lucrarea sa venerată *Dao De Jing (Cartea despre Dao și putere)*. Se spune că Lao Zi a fost un profet și un păstrător al arhivelor la curtea regilor Zhou, probabil în secolul al VI-lea î.Hr., iar în *Dao De Jing* a propus un fel de a trăi creat pentru a aduce pace și armonie într-un ținut tulburat de conflicte. Deși majoritatea savanților moderni se îndoiesc că *Dao De Jing* a fost scris de un singur autor și mulți îl consideră pe Lao Zi o figură apocrifă, lucrarea pe care se presupune că a scris-o este documentul fondator al Taoismului, mișcarea chineză religioasă și filosofică. Adepții săi caută să urmeze *Tao* („Calea“) și ținesc către *wu wei* („a nu acționa“), ceea ce nu înseamnă că nu fac nimic, ci că permit evenimentelor să-și urmeze cursul natural.

Această înțelegere pune leadershipul într-o lumină neobișnuită, dar valoroasă. Uneori, este util să faci mai puține lucruri. Fă un pas înapoi și permite evenimentelor să se desfășoare; o abordare relaxată poate însemna că certurile și conflictele dispar. Un lider poate ține frâiele, în timp ce, în aparență, le oferă controlul subordonaților, iar acest tip de leadership dezvoltă independența și încrederea în sine a muncitorilor, a studenților sau a altor adepți. În cazul acesta, liderul nu caută laude sau glorie, ci atingerea scopurilor sale. După cum sugerează citatul, această formă de leadership are două ținte: în primul rând, să atingi scopurile stabilite și, în al doilea rând, să-i împuternicești pe adepți. Munca liderului „este terminată, scopul său este îndeplinit“, dar adepții se felicita unul pe altul: „Am făcut-o noi înșine“.

La

FURIE,

ar trebui să ne abținem

atât de la

vorbe

cât și de la

fapte.

PITAGORA

c. 570 - c. 490 î.Hr.

SURSA: Afirmatie relatată

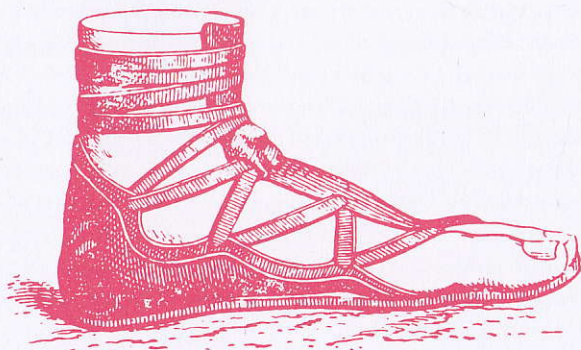
DATA: c. 525 î.Hr.

DOMENIUL: Matematică

Pitagora a fost un matematician și naturalist inovator și se spune că a fost primul om care s-a declarat filosof sau „iubit de înțelepciune”. Și-a părăsit insula natală greacă Samos, din estul Mării Egee, pentru a fonda o academie în Crotona, în sudul Italiei. Numele său este asociat mai ales cu teorema lui Pitagora din geometrie, o regulă care se referă la triunghiul dreptunghic sau de 90 de grade. Se spune că el și adepții săi, pitagoricenii, au descoperit-o, cu toate că savanții moderni au dovedit că era deja cunoscută cu sute de ani înainte, în Babilonia și India. Ideile lui Pitagora i-au influențat pe marii filosofi din Grecia Antică Platon și Aristotel, dar și întreaga istorie a matematicii și a gândirii occidentale.

În citatul de pe pagina alăturată, acest profesor remarcabil ne sfătuiește, ca lideri, să ne abținem de la a acționa și a vorbi când suntem furioși. Furia ne poate scurtcircuita mintea rațională, astfel încât să le spunem oamenilor lucruri nepotrivite, sau pe tonul nepotrivit, sau în momentul nepotrivit sau, pur și simplu, să spunem ceva ce nu credem. De asemenea, furia ne poate împinge să răbufnim fizic, să luăm o hotărâre nesocotită în afaceri sau să concediem pe cineva pe care îl prețuim. Desigur, furia poate fi o forță a binelui: poate fi energia care ne împinge să facem o schimbare. Totuși, pentru a avea un efect pozitiv, trebuie să o ținem sub control, iar asta înseamnă că am urmat sfatul lui Pitagora; nu am acționat fără să cugetăm și folosim sentimentul de indignare într-un mod controlat.

Când este evident că scopurile nu pot fi atinse, nu ajusta scopurile, ci pașii de acțiune.

CONFUCIUS

551-479 î.Hr.

SURSA: Afirmatie relatată

DATA: c. 500 î.Hr.

DOMENIUL: Administrație civilă

Teoreticianul politic și filosoful chinez Confucius a adus argumente în favoarea respectului, ascultării și ordinii, iar învățăturile sale au o influență profundă asupra felului de a trăi al chinezilor de mai bine de 2 500 de ani. Născut cu o poziție socială relativ modestă, în 551 î.Hr., a lucrat în slujbe administrative, inclusiv ca administrator al grajdurilor și al unui grănar, dar s-a dedicat studiului. A stăpânit tradițiile chinezești în istorie și în arte, în special poezia, înainte să devină profesor, la 30 și ceva de ani. A subliniat importanța dezvoltării personale prin educație și prin serviciu public, iar mai târziu a lucrat ca magistrat și ca ministru al Justiției.

Confucius afirma că educația trebuie să fie accesibilă tuturor și că toată lumea își poate dezvolta abilitățile și capacitatea de a excela și a preda despre leadership, creând un curs educațional în științele umane, pentru oamenii hotărâți să devină lideri. Cuvintele din citatul său îi încurajează pe lideri să fie perseverenți în a căuta să-și atingă scopurile. Calea către succes nu este întotdeauna directă sau ușoară, să nu exagerăm; dar, cu siguranță, asta nu înseamnă că liderii trebuie să renunțe. Fii cu ochii pe premiu, cum se spune, dar ajustează-ți mentalitatea privind felul în care poți ajunge la el. Liderii pot juca un rol crucial în privința asta, prin managementul dezamăgirilor provocate de obstacole și prin supravegherea unei reevaluări calme, dar productive a ceea ce Confucius numește „pașii de acțiune”. Un element-cheie al conducerii este dezvoltarea judecății și a perspectivei, pentru a determina când este momentul potrivit să lași deoparte o abordare și să dezvolti o alta.

Un om care are cunoștințe, dar căruia îi lipsește puterea de a le exprima clar nu este mai avantajat decât unul care nu are deloc idei.

PERICLE

c. 495–429 î.Hr.

SURSA: Discursul lui Pericle, relatat de Tucidide

DATA: 431 î.Hr.

DOMENIUL: Guvernare/militar

Pericle, om de stat și general din Grecia Antică, a rostit aceste cuvinte într-un discurs emoționant pe care l-a ținut pentru a-i comemora pe atenienii care fuseseră uciși în primul an al Războiului peloponesiac (431–404 î.Hr.) dintre Atena și orașul-stat grecesc rival, Sparta. Discursul a fost descris de Tucidide, care a scris o istorie în opt volume a Războiului peloponesiac, lăudată ca fiind prima lucrare de „istorie modernă” – o relatare care analizează cauzele și efectele războiului și își propune să fie imparțială în analiza sa. Pericle se afla la finalul unei mari cariere (a murit doi ani mai târziu, în 429 î.Hr.), iar în acel discurs funerar din 431 î.Hr. a vorbit cu autoritatea experienței și a unui om responsabil pentru construirea templului Parthenon și pentru încurajarea democrației în Atena.

Pericle era faimos pentru abilitatea sa de orator. După cum spune aici, liderii trebuie să fie comunicativi. Nu folosește la nimic să ai idei mărețe, dacă ești incapabil să le exprimi și să îi convingi pe alții – ai putea la fel de bine să nu te deranjezi deloc să dezvolti ideile. Pentru unii oameni, comunicarea vine natural și ușor. Pentru alții, este o provocare mai mare, însă pregătirea este la îndemână. Poți învăța cum să vorbești bine în public, cum să scrii eficient și cum să îți dezvolti abilitățile de a folosi rețelele de socializare și cele mai recente mijloace interactive de comunicare. Abilitatea de a comunica este o abilitate proeminentă de leadership, deoarece, pentru a conduce, trebuie să fii capabil nu numai să iei hotărâri în mod decisiv, ci și să îi convingi pe alții că ai luat decizia corectă.